

Lauer Gábor

kettőre

minden üres ülésen te ülsz,
minden ernyő bal felén te ázol,
látlak,
helyed az éjjel megint
oldalba vág majd,
kettőre főztem ma is

nosztalgia

mikor a csend lép helyettünk
mikor a nyár piros illata

mikor szerelem szilárdul
mikor a szív viadala

mikor nem karcol az idő
mikor viszket a határ

mikor valaki néz, nevet
kacsint és visszazár

széles

talpnyi helyeket próbálgatni ketten
egyszemélyes a semmi ajtaja
kezed kezemben, két puzzle-darab
széles
szavakkal csomózlak magamba